

tillkrevet Ministeriet, at det deelte Revisionens Dpfattelse, og har anmodet Ministeriet om at faae Dplysningerne tilstillede i den forlangte Form, idet Udvalget har henstillet til Ministeriet, hvis det ikke fik Tid og Velighed til at give dem saa hurtigt, om da at give disse Dplysninger til Statsrevisionen for Regnskabet for 1864—65, hvilket sidste Alternativ Ministeriet har valgt. Men som det vil sees af en „Meddelelse fra Statsrevisionen til Udvalget“, der er omdeelt her igaar, har Ministeriet med en Hurtighed, som fortjener megen Paa-sjænnelse, allerede nu skaffet Dplysningerne tilveie. Disse Dplysninger vilde, saavidt jeg skjønner, give Anledning til 3 eller 4 Indstillinger; men da jeg ikke har kunnet conferere med Udvalgets øvrige Medlemmer derom, vilde de først kunne komme frem til anden Behandling. Det gamle Stridspunkt mellem Kultusministeriet og Statsrevisionen, om Dplysningernes Form, vil efter den Maade, hvorpaa den nuværende ærede Minister har stillet sig til Spørgsmaalet, saaledes forhaabentlig ikke oftere vende tilbage, idet han nemlig er gaaet fuldstændigt ind paa at give Dplysningerne i den Form, som Revisionen har forlangt. — Der findes i Betænkningen endnu adskillige, men mindre væsentlige Poster, som jeg ikke finder det nødvendigt at opholde mig ved, da de ikke have givet Anledning til Indstillinger.

Formanden: Førend Forhandlingerne skrive videre frem, skal jeg med Hensyn til, at jeg før bemærkede, at der ikke vilde blive foretaget særlig Afstemning over de Indstillinger, der knytte sig til Revisionens Antegninger, naar der ikke var stillet særlige Ændringsforslag, dog gjøre opmærksom paa, at ihvorvel dette er Tilfældet med Indstillingen til § 10, vedrørende Antegningspost 8, vil jeg dog, da Udvalget her har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal, ansee det for rigtigst, at denne Post bliver Gjenstand for særlig Afstemning.

Ordføreren: Jeg maa bede om Undskyldning for, at jeg har forglemt at omtale netop den Post, som den ærede Formand nu berørte; jeg blev opmærksom derpaa, just som

jeg havde sluttet mit Foredrag. Som det vil sees, er der her Tale om at udbetale til Professor Krøyer af det ham tillagte personlige Tillæg 500 Rd. et Sædtillæg med 48 Rd. Statsrevisionen mener, at der kun gives eet Slags personligt Tillæg, som Lovgivningen vedkender sig, og at dette er berettiget til Sædtillæg, ligesom det jo ogsaa er berettiget til Pension. Fleertallet har tiltraadt denne Statsrevisionens Dpfattelse, idet det ikke har kunnet være enigt med Mindretallet i, at den Tilføining, der er givet Professor Krøyers personlige Tillæg, nemlig, at det skal ophøre, naar Omordningen af Museernes Forhold har fundet Sted, skulde berøve det Charakteren af personligt Tillæg, idet man jo aabenbart derved slet ikke har tænkt paa Andet end, at den nævnte Embedsmand ved Omordningen af Museerne vilde faae en meget højere Gage, og at han saa ikke længere skulde oppebære sit personlige Tillæg. Men det er Noget, der ofte kan skee, at det personlige Tillæg bortfalder; det forsvinder ogsaa ved Ælverstillæg, saa dette personlige Tillæg er ikke mere midlertidigt end alle andre personlige Tillæg. I alt Fald vilde det forekomme mig uheldigt, om man heller ikke skulde kunne beholde dette Begrebs Betydning reen og utvivlsom, men nu ogsaa vilde opstille to Arter af personligt Tillæg. Der er et æret Mindretal, der har havt en anden Dpfattelse, men da jeg tænker, at det selv vil motivere den, skal jeg ikke tillade mig at fremstille dets Grunde.

Rettelser i Villes Foredrag.

Sp. 2554, Lin. 11—12 f. o.: „et Ændringsforslag, der under en urimelig Form søger at skjule en Sandhed, som“. læs: „et Ændringsforslag, der . . . en Sætning, som“.

Rettelser i Kleins Foredrag.

Sp. 2638, Lin. 2 f. n.: „at den er betinget maanedsviis eller med“ læs: „at den ikke er betinget maanedsviis, men med“.